

Peková B.: Záchraná služba jako poskytovatel Lékařské služby první pomoci v rámci Integrovaného záchranného systému, diplomová práce Katedra řízení a supervize FHS, Praha 2011

P o s u d e k   š k o l i t e l e

Blažena Peková odevzdala svou diplomovou práci „v posledním možném termínu. V úvodu děkuje své školitelce (tedy mě) za „cenné rady při přípravě“ své diplomové práce. Zbytečně, protože jsem její diplomovou práci prakticky nevedla. Uvádím proto stručnou genezi našeho setkávání resp. nesetkávání.

Před cca 3 lety se B.Peková rozhodla zpracovat uvedené téma a skutečně pilně docházela na konzultace. Původní záměr, provést výzkum u záchranné služby v Jihočeském kraje z procesních důvodů zkrachoval a bylo nutno zvolit a vyjednat možnost výzkumu na jiném pracovišti. K dovršení všeho došlo ke ztrátě části zpracovaného textu teoretické části diplomky (patrně požárem). Přes tyto objektivní potíže se B.Peková nevzdala a na práci pokračovala. Pak se z ne zcela jasných důvodů odmlčela, takže poctivě uvádím, že jsem si celou práci mohla přečíst až hotovou resp. svázanou a odevzdanou. B.Peková se mě za to, že nedocházela ke konzultacím v určité části přípravy své práce omluvila a absence zdůvodnila závažnými zdravotními problémy. Mohu tedy práci posuzovat nikoliv jako částečný školitel, ale zjevně jako „částečný“ oponent.

Diplomová práce B.Pekové čítá 84 stran, když 68 z nich je „čistý text“. Nechybí prohlášení o samostatném vypracování, abstrakt v české i anglické verzi s dobře volenými klíčovými slovy, ani ono problematické poděkování školitelce. K textu je přiložen seznam zdrojů (literatury)

zkratek a 4 přílohy. Chybí však obvykle zařazovaný projekt diplomové práce.

Diplomová práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická práce je zpracována přehledně, vlastní výzkum, který je obsahem praktické části posoudí především oponent.

Teoretická část text je napsána přehledně, podstatné informace vážící se k zvolené a velmi aktuální situaci záchranné služby jsou uvedeny. Neskrývám lítost, nad tím, že diplomantka se mnou nekonzultovala, mohla se tak vyhnout celé řadě chyb. Ty se jednak týkají některých pravopisných prohřešků: chybějící resp. nadbytečné čárky, někdy Konvence o biomedicíně s malým k (str.70), případně hrubá chyb v příčestí minulém (str.6) atd. Takových chyb se ovšem dopouštějí i mnozí další studenti. Nezvyklá je i úprava titulní strany.

Za závažnější považuji, že autorka nedůsledně pracovala s bibliografickými odkazy: závěrečný seznam zdrojů není abecedně uspořádán a je poměrně „krátký“. Dlužno ovšem doplnit, že někteří autoři, kteří jsou odkazováni v poznámkovém aparátu (např. Bártová ze str. 33 nebo Franěk ze strany 38 atd.) nejsou uvedeni v závěrečném seznamu. „Sečteme-li“ všechny odkazy, pak je počet bibliografických citací dostatečný, resp. obvyklý. Vzhledem k tomu, že autorka popisuje pouze situaci v ČR, chybí zahraniční literatura.

Vzhledem k uvedeným problémům (školitelství - neškolitelství) jsem text obzvláště pečlivě přečetla a u jednoho internetového a jednoho tištěného zdroje /Vondráček L.: zdravotnické právo v ošetrovatelské praxi/ jsem ověřila, že se B.Peková nikde nedopustila plagiátorství a všechny texty cizích autorů samostatně

interpretovala. Někde ovšem chybí odkaz, i když je z kontextu patrné, že se v určitých pasážích jedná stále o tentýž odkazovaný zdroj. V poznámkovém aparátu však u knižních titulů nejsou uvedeny strany.

Výzkum, provedený B.Pekovou, jsem si též podrobně přečetla a musím přiznat, že jsem se i poučila, a to díky výsledkům týkajících se zejména : znalosti práv pacientů se strany lékařů, „zákazu“ denní návštěv u pacientů, práva pacientů rozhodnout se o léčebném postupu a o jejich právu na nestandardní léčbu. Především u těchto vyjmenovaných problémových okruhů je přínos diplomantky k řešení zvoleného problému výrazný a lze doporučit, aby závěry svého šetření publikovala i v odborném tisku. Prezentované tabulky a grafy mají pěknou úpravu.

Námět k obhajobě:

Autorka píše, že je třeba, aby veškerý personál záchranných služeb (lékařský i nelékařský) byl náležitě školen a současně správně uvádí, že školen je. Jak si lze vysvětlit to, že značná část školících akcí nemá náležitý a praktický efekt v praxi? Jak by změnila způsob takového školení, aby se jeho kladné výsledky projevíly ve zvýšení kvality přednemocniční péče?

Z á v ě r : Přes všechny uvedené výhrady, z nichž jsou jen některé závažného typu, splňuje diplomová práce B.Perkové předepsané podmínky. **To, že se svou školitelkou v určité části přípravy své diplomové práce nespolupracovala, je sice škoda (mohlo dojít k eliminaci některých chyb), ale není překážkou k plnému d o p o r u č e n í k obhajobě.**

Navrhované hodnocení: s respektem k vyjádření oponenta a podle průběhu obhajoby doporučuji: velmi dobře až dobře.

**Prof.PhDr RNDr Helena Haškovcová CSc.
Školitelka
Fakulta humanitních studií UK, Praha**

28.6.2011